

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3T/55/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117010879
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1117010879.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudcom Mgr. Michalom Kačánim, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému O.M. L. pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1, § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.01.2018 v Bratislave, takto

rozhodol:

Obžalovaný :

O. L. D. S. M. J. narodený XX.XX.XXXX I. X., bytom G. XXX/XX, N., nezamestnaný,

sa uznáva vinným, že

dňa 01.07.2017 v čase okolo 01.50 hodine v Bratislave na Suchom Mýte 6 v blízkosti podniku Great Club&Restaurant pristúpil k O. H., ktorý spal na tam sa nachádzajúcich schodoch, následne si k nemu kľakol z pravej strany a vložil mu ruku do tašky, ktorú mal poškodený prevesenú cez rameno a spustenú na kolená, v snahe zobrať mu z tašky mobilný telefón zn. Apple iPhone 7, 128 GB, čiernej lesklej farby v hodnote najmenej 500,-Eur, čo sa mu však nepodarilo, nakoľko bol pri tom spozorovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - stred, pričom uvedeného konania sa obvinený O. L. dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/94/2015 zo dňa 29.06.2016, právoplatným dňa 29.06.2016, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona.

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec, ktorú mal iný pri sebe, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo a uvedeného konania sa dopustil, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov a 27 (dvadsaťsedem) dní.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/, odsek 4 Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 odsek 1 Trestného zákona, § 74 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní konanom v neprítomnosti obžalovaného O. L. v súlade s § 252 odsek 2 Trestného poriadku (obžalovaný sa na hlavné pojednávanie nedostavil, hoci jeho termín vzal na vedomie, svoju neúčast' nijakým spôsobom neospravedlnil, pričom obžalovanému bola obžaloba riadne doručená, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátrenom vyšetrovaní, obžalovaný bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skráteneho vyšetrovania, taktiež bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, vyhlásil, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného) súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, čítaním zápisníc o výsluchu svedkov z prípravného konania, a to svedkov O. H.H. (poškodený), J. O. M. Y. X., výsluchom MUDr. Denisy Mészárosovej, znalkyne z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Psychiatria, za súčasného čítania ňou písomne podaného znaleckého posudku č. 67/2017 zo dňa 04.10.2017 za splnenia podmienok upravených v § 268 odsek 2 Trestného poriadku (z dôvodu, že sa naň znalkyňa odvolala), rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. Nc 613/88-12, uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. P 225/88-23, uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 11 P 180/08-21, uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 15 P 39/2013-10, uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 5 Ps/1/2016-23, trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, č. k. 2T/94/2015-213, faktúry O2 Slovakia, s.r.o., odborného vyjadrenia, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, výsledku lustrácie v ZVJS, odpisu registra trestov obžalovaného, odpovede na lustráciu v GP SR a Odpovede na lustráciu v STA.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne spôsobom uvedeným § 2 odsek 12 Trestného poriadku dospel súd k záveru, že vina obžalovaného v zmysle podanej obžaloby bola bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázaná.

Obžalovaný v prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať. Napriek tomu je obžalovaný usvedčovaný predovšetkým výpoveďami jednotlivých svedkov.

V tejto súvislosti súd poukazuje najmä na výpoveď svedkyne J. O., ktorá podrobne popísala inkriminovaný skutok, najmä v tom smere, ako svedok - poškodený O. H., ktorý mal cez plece prevesenú pánsku tašku na dlhé ramienko, spal na parapete prízemného okna niekoľko metrov od vchodu do diskotéky Great a ako pri ňom kľáčal veľký, pevnejší muž rómskej národnosti, ktorý mal ruku v jeho taške. Po tom, čo na neho skríkla a priblížila sa na 2 metre od neho, obžalovaný odskočil od poškodeného a ona poškodenému skontrolovala tašku, pričom zistila, že mu svieti mobilný telefón. Následne asi do 10 sekúnd prišli policajti v civilu, ktorí jej uviedli, že toho muža sledovali a videli predmetný skutok. Následne osobu obžalovaného zadržali.

Výpoveď menovanej svedkyne korešponduje aj s výpoveďou svedka Y. X.J.O., ktorý uviedol, že spolu s kolegom (ako príslušníci PZ) vykonávali obchádzkovú službu v civilnom odeve, pričom pri podniku Great Club uvideli spať mladého muža, pri ktorom sa zohýbal iný muž silnej postavy, ktorý mu prehľadával kapsičku prevesenú cez rameno spiaceho muža. Po tom, čo páchatel'a okríkla mladá žena, pristúpili k

týmto osobám. Podozrivá osoba po výzve preukázala svoju totožnosť občianskym preukazom na meno O. L.. Následne bola obmedzená osobná sloboda podozrivej osoby.

Napokon aj výpoveď svedka - poškodeného O. H. zodpovedá obsahu výpovedí predchádzajúcich svedkov. Tento svedok vo svojej výpovedi uviedol, že po polnoci opustil podnik Great Club, nakoľko si chcel oddýchnuť. V jeho blízkosti si sadol na schodík, kde zaspal. Potom si spomínal na to, ako jeho kamarátka J. O. kričala na muža v jeho bezprostrednej blízkosti, nech ho nechá na pokoji. Na to pribehli policajti v civile. Keď sa zobudil na krik svojej kamarátky zistil, že na taške, ktorú mal pri sebe, je otvorený zips. V nej mal peňaženku s dokladmi a hotovosťou a mobilný telefón iPhone 7, 128 GB, čiernej farby.

Z výpovedí menovaných svedkov nepochybne vyplýva, že obžalovaný sa pokúsil odcudziť poškodenému mobilný telefón, ktorý mal poškodený vo svojej taške bezprostredne pri sebe, nakoľko tento mobilný telefón svietil v dôsledku manipulácie s ním zo strany obžalovaného. K jeho odcudzeniu nedošlo iba z toho dôvodu, že obžalovanému v tom zabránila svedkyňa J. O..

Pokiaľ ide o hodnotu veci, ktorú sa obžalovaný pokúsil odcudziť, súd poukazuje na odborné vyjadrenie spoločnosti SAKRA Mobile s.r.o., v ktorého rámci bola hodnota mobilného telefónu zn. Apple iPhone 7, 128 GB, čiernej farby, stanovená na sumu 500,-Eur.

Súčasťou spisu je aj rozsudok Okresného súdu Čadca zo dňa 29.06.2016, č. k. 2T/94/2015-213, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 26.09.2016 a ktorým bol obžalovaný O. L. uznávaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/346/2015 zo dňa 23.08.2015, právoplatného tohto istého dňa, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí jna tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že skutok, ktorý je obžalovanému O. kladený za vinu napĺňa všetky formálne zákonné znaky (po objektívnej stránke) prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Napriek hodnote veci, ku ktorej odcudzeniu konanie obžalovaného smerovalo, súd uvádza, že skutok nebolo možné v rámci základnej skutkovej podstaty právne kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný pokúsil zmocniť veci, ktorú mal iný pri sebe a takéto konanie je postihované základnou skutkovou podstatou prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona bez ohľadu na výšku škody. Základná skutková podstata prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona je totiž v pomere špeciality k základnej skutkovej podstate prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Súd v danej trestnej veci skúmal aj otázku existencie okolností vylučujúcej trestnú zodpovednosť podľa § 23 Trestného zákona, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný O. L. bol rozsudkom Okresného súdu Spišskej Novej Vsi zo dňa 15.08.1988, č. k. Nc 613/88-12 pozbavený spôsobilosti na právne úkony.

Skutočnosť, že obžalovaná osoba bola v minulosti pozbavená spôsobilosti na právne úkony ešte sama osebe nemôže zakladať okolnosť vylučujúcu trestnú zodpovednosť podľa § 23 Trestného zákona, nakoľko v zmysle tohto ustanovenia je potrebnú zisťovať, či páchatel pre duševnú poruchu nemohol rozpoznať protiprávnosť činu alebo ovládať svoje konanie v čase jeho spáchania.

Zo znaleckého posudku č. 67/2017 vypracovaného dňa 04.10.2017 MUDr. Denisou Mészárosovou, znalkyňou z odboru: zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Psychiatria vyplýva, že obžalovaný O. L. trpel a aj v súčasnosti trpí duševnou poruchou, a to mentálnou retardáciou ľahkého až stredne ťažkého stupňa s nevyváženým výkonom a poruchami správania vyžadujúcimi si liečbu. V predmetnom znaleckom posudku sa ale tiež konštatuje, že obžalovaný O. L. si čiastočne uvedomoval trestnosť (v zmysle protiprávnosti) svojho konania, keďže bol motivovaný snahou získať cudziu vec. Schopnosť rozpoznať nebezpečnosť svojho konania, ako aj ovládať svoje konanie bola u obžalovaného podstatne znížená, nie však vymiznutá.

Tieto závery znalkyne súd vyhodnotil v tom smere, že u obžalovaného O. L.M. na nemožno uvažovať o nepríčetnosti v čase spáchania činu, ktorá by vylučovala trestnú zodpovednosť podľa § 23 Trestného zákona, ale v prípade tohto obžalovaného ide o stav tzv. zmenšenej príčetnosti v čase spáchania činu, ktorá môže mať význam iba v rovine rozhodovania o treste a ochrannom opatrení.

Pokiaľ ide o posudzovanie materiálnej stránky stíhaného prečinu súd konštatuje, že vychádzajúc z kritérií upravených v § 10 odsek 2 Trestného zákona je závažnosť spáchaného činu vyššia než nepatrná. Tomu nasvedčuje spôsob spáchania činu, následok, ku ktorému čin smeroval a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, ktoré sú zrejmé zo skutočností uvedených na inom mieste odôvodnenia tohto rozsudku, ako aj zavinenie vo forme priameho úmyslu a zisťná pohnútká obžalovaného.

Vo vzťahu k výroku o treste súd uvádza, že pri ukladaní trestu súd dôsledne vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorý okrem iného vychádza z jednoty represie a prevencie, ako aj zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, z ktorých je súd povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. V danom prípade súd dospel aj k záveru o odôvodnenosti použitia zmierňujúceho ustanovenia (mimoriadne zníženie trestu) podľa § 39 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.

V súvislosti s výrokom o treste je potrebné poukázať predovšetkým na to, že súd bol primárne povinný vychádzať z trestnej sadzby upravenej v § 212 odsek 3 Trestného zákona (6 mesiacov až 3 roky), pričom pri ustálení konkrétnej trestnej sadzby bol súd okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Trestného zákona povinný posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi. U obžalovaného O. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona a súčasne zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona spočívajúcu v prechádzajúcom odsúdení obžalovaného za trestné činy, v dôsledku čoho sa pri aplikácii § 38 odsek 4 Trestného zákona a podľa spôsobu výpočtu upraveného v § 38 odsek 8 Trestného zákona u obžalovaného zvýšila dolná hranica trestnej sadzby upravenej v § 212 odsek 3 Trestného zákona (6 mesiacov až 3 roky) o jednu tretinu, t. j. o 10 mesiacov a teda upravená trestná sadzba predstavuje rozpätie 1 rok a 4 mesiace až 3 roky.

V prejednávanej trestnej veci však bolo potrebné dôsledne zohľadňovať závery psychiatrického znaleckého posudku č. 67/2017, ktoré odôvodňovali záver, že obžalovaný O. L. spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, ako aj ďalšie závery uvedené v tomto znaleckom posudku, ktoré majú podstatný význam pre ukládanie druhu trestu a jeho výmery.

Tu je namieste poukázať predovšetkým na tie závery znalkyne psychiatricky, v rámci ktorých uviedla, že ochorenie (mentálna retardácia) sa prejavuje nízkymi rozumovými schopnosťami, ľahkou ovplyvniteľnosťou a manipulovateľnosťou, u obžalovaného O.Š. L. aj poruchami správania prejavujúcimi

sa útekem z domu, možným príležitostným užívaním alkoholu, impulzívnou, agresívnou a neuváženým dissociálnym správaním. Vo vzťahu k nebezpečnosti obžalovaného pre spoločnosť znalkyňa uviedla, že táto vyplýva z jeho mentálneho postihu, avšak v sociálne vhodnom prostredí by bolo možné uvedené riziko eliminovať. Znalkyňa navrhovala uložiť obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie. Ďalej uviedla, že duševná porucha u obžalovaného je trvalá, nie je možné ju vyliečiť v súčasnosti dostupnými medicínskymi prostriedkami, avšak liečbou je možné dosiahnuť tzv. sociálnu úzdravu, to znamená prijateľné psychosociálne fungovanie. Znalkyňa tiež zdôraznila, že obžalovaný nie je schopný sa z trestu poučiť, páchanie trestných činov vyplýva z duševnej poruchy a z organického poškodenia mozgu.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti z hľadiska posúdenia predovšetkým osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy v plnej miere odôvodňujú záver, že u obžalovaného nie je vhodné a žiaduce ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody nad rámec vykonanej väzby, nakoľko by evidentne nebol dosiahnutý účel trestu vyjadrený v § 34 odsek 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na preukázané skutočnosti vzťahujúce sa k osobe obžalovaného, ktorý v dôsledku duševnej poruchy spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, pričom trest odňatia slobody v zmysle vyhodnotenia záverov psychiatrického znaleckého posudku nebude napĺňať účel trestu, považoval súd podmienky na použitie § 39 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona za splnené.

Z uvedených dôvodov súd obžalovanému O. L. po mimoriadnom znížení uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov a 27 dní, ktorý zodpovedá trvaní väzby vykonávanej obžalovaným v tejto trestnej veci (t. j. trest odňatia slobody bude v danom prípade vykonaný väzbou) s formálnym zaradením obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom súčasne mu podľa § 73 odsek 1, § 74 odsek 1 Trestného zákona uložil ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou, ktoré ako zodpovedajúca sankcia môže viesť k prijateľnému psychosociálnemu fungovaniu obžalovaného a tým aj k ochrane spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti obžalovaným.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava I. Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.